

Maria: een bijzondere vrouw.

Komende uit Borne richting Zenderen zien we op de Zenderense Es, richting het spoor, de Mariakapel onder twee monumentale bomen staan. Deze kapel is jaren geleden gebouwd door vakbekwame vrijwilligers uit de parochie Zenderen. Het was een aanwinst voor het Rijke Roomse leven. Vanaf deze plek kon je vier kloosters zien liggen, waarvan er op dat moment 2 nog actieve kloosters waren: de zusters Carmelitessen en de paters Karmelieten. Onder grote belangstelling werd de kapel ingewijd in aanwezigheid van de zusters en paters. De kapel werd en wordt nog steeds door vele mensen bezocht, gezien de teksten in de aantekenboekjes. Al lezende word je ontroerd van de woorden die geschreven zijn: blijdschap, verdriet, machteloosheid, vreugde, eenzaamheid, geen uitzicht meer zien zitten en het bidden tot Maria: help mij, wees mij genadig. Een paar keren hebben "vandalen" zich vergrepen aan de offerblok voor de lichtjes. Lichtjes die dagelijks ontstoken werden en worden door de bezoekers: vele wandelaars en fietsers. Vandaaruit terug naar Zenderen komje bij het klooster van de Carmelitessen. Overdag was de kapel altijd open en bij Maria kon je ook een kaarsje opsteken, waar veel gebruik van wordt gemaakt. Ook de Eucharistievieringen op zondagochtend werden goed bezocht. Maar het aantal Zusters nam de laatste jaren af, met als finale gevolg het klooster wordt gesloten en de drie nog aanwezige zusters vertrekken naar Denekamp. In stilte zijn ze gekomen, in stilte hebben ze gebeden en geleefd en gewerkt, in stilte zijn ze vertrokken, voor heel veel mensen een groot verlies en leegte in hun leven. Jaren lang mocht de Raad van Kerken tijdens de Goede Week in de kapel en buiten langs de kruiswegstaties vieren het Lijden van Jezus Christus. Wij zijn jullie zusters hiervoor zeer dankbaar. Straks in de Goede Week zijn weer bij de kloostermuur om samen te bidden, zingen en stil te zijn bij het lijden van Jezus. Wij hopen dat het klooster een nieuwe bestemming die past bij de oorsprong: bidden, werken en stil zijn.

Ik ben opgegroeid in een groot Brabants boerengezin van twaalf kinderen, waar toen we klein waren 's avond's op de knieën op de kokosmat de Rozenkrans werd gebeden. Maria nam een bijzondere plaats in binnen ons gezin. Op zondag naar de Mis, maar ook naar het Maria Lof. Nu is de kerk in mijn geboortedorp Rijkevoort gesloten en dicht: geen vieringen meer, het is een groot verlies voor zo'n kleine gemeenschap. Daar kunnen geen Maria vieringen meer plaats vinden, geen Magnificat zingen en het Wees Gegroet bidden.

Vaak heeft Maria katholieken en protestanten verdeeld. De manier waarop de Katholieke Kerk Maria zag, de Mariaverering, de bedevaarten, stuiten bij veel protestanten op weerstand. Wie het Magnificat leest, zal die verdeeldheid snel achter zich laten. Wie zou dit lied niet mee kunnen zingen? In haar bewogen lofzang verenigt Maria alle gelovigen die een betere wereld verwachten. Die geloven dat God mens is geworden in Jezus Christus. Die er niet in berusten dat het laatste woord is aan de duisternis in het holst van de winternacht. Die zich sterk maken voor de komst van het Licht in deze wereld, op weg naar een wereld van gerechtigheid en vrede. Wees Gegroet Maria, Vol van Genade.....

Jan Cuppen, lid Raad van Kerken Borne Hertme Zenderen.

